

Sygnatura akt II Cz 190/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 marca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący : SSO Alicja Chrzan

Sędziowie : SO Grażyna Kobus

SO Jerzy Dydo

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) **w W.**

przy udziale dłużniczki **P. K.**

o nadanie klauzuli wykonalności

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 21 stycznia 2013 r., sygn. akt I Co 33/13

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności w trybie art. 788 § 1 k.p.c. nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy w Świdnicy z 14 grudnia 2011 r. w sprawie I Nc 3250/11.

W uzasadnieniu Sąd wyjaśnił, że wnioskodawca dołączył do wniosku wyciąg z umowy przelewu wierzytelności z 09 grudnia 2011 r. z którego wynika, że (...) S.A. w W. zbył na rzecz wnioskodawcy wierzytelność wskazaną w załączniku nr 1, który został złożony w formie luźnych kartek, nie połączonych z wyciągiem umowy oraz z nieczytelnymi pieczęciami. Załącznik nie stanowi też dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym osób uprawnionych do reprezentowania cedenta i cesjonariusza.

Powyższe postanowienie zaskarżył wnioskodawca domagając się jego uchylenia.

Zarzucił mu :

1. naruszenie przepisów postępowania cywilnego, tj. art. 129 § 2 w zw. z art. 3 w zw. z art. 788 § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że załączone przez wnioskodawcę dokumenty w postaci wyciągu z umowy z dnia 09 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem nr 1 do aneksu do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r. nie spełniają wymogów formalnych świadczących o przejściu uprawnień na rzecz(...),
2. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 2 § 2 w zw. z art. 96 pkt 2 ustawy z 14 lutego 1991 prawo o notariacie poprzez błędne przyjęcie, że wyciąg z umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r. wraz z załącznikiem nr 1 do umowy sprzedaży wierzytelności nie ma charakteru dokumentu urzędowego,

3. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego polegająca na nieuzasadnionym przyjęciu, że wnioskodawca nie wykazał przejścia uprawnień na jego rzecz, jako przejmującego wierzytelność, zgodnie z wymogami art. 788 § 1 k.p.c.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie, a zarzuty naruszenia przepisów prawa procesowego są chybione. Stosownie do treści art. 788 § 1 k.p.c. jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nada klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym.

Z brzmienia powyższego przepisu jasno wynika, że wykazanie przejścia uprawnień lub obowiązku powinno nastąpić przez przedłożenie dokumentu prywatnego bądź urzędowego z podpisem urzędowo poświadczonym.

Wnioskodawca domagał się nadania klauzuli wykonalności w trybie art. 788 k.p.c. Wraz żądaniem przedłożył kserokopię wyciągu umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r., pod którym znajduje się notarialne poświadczenie tego wyciągu z dokumentem prywatnym – umową cesji wierzytelności. Z poświadczenia tego wynika, że podpisy pod umową cesji zostały również poświadczone notarialnie, co nadaje temu dokumentowi walor dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo poświadczonym. Wyciąg został poświadczony jako zgodny z oryginałem przez pełnomocnika wnioskodawcy, podobnie jak załącznik nr 1 do umowy. O ile zatem zgodzić należy się ze skarżącym, że umowa cesji wyczerpuje ustawowy wymóg określony art. 788 § 1 k.p.c. w zw. z art. 129 § 3 k.p.c., o tyle waloru tego nie sposób przypisać załącznikowi nr 1 do aneksu nr (...) do umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 09 grudnia 2011 r. Trafnie wskazał Sąd I instancji, że kserokopię tę można uznać jedynie za luźne kartki, nie mające jakiegokolwiek waloru w kontekście art. 788 § 1 k.p.c. Pieczętka pełnomocnika wnioskodawcy na załączniku nr 1 w brzmieniu : „za zgodność z oryginałem poświadczył radca prawny K. P.” jest bez znaczenia, skoro z żadnej części tej kserokopii nie wynika, że w oryginale ma ona charakter dokumentu prywatnego z podpisem urzędowo prywatnym lub też dokumentu urzędowego. Zgodnie z art. 129 §3 k.p.c. poświadczenie zgodności z oryginałem odpisu dokumentu przez występującego w sprawie pełnomocnika strony w osobie radcy prawnego nadaje temu poświadczeniu charakter urzędowego. Oznacza to, że poświadczony przez pełnomocnika odpis dokumentu ma charakter dokumentu urzędowego w tym znaczeniu, że potwierdza się w nim z mocą dokumentu urzędowego istnienie dokumentu źródłowego o treści takiej samej, jak odpis (vide : uchwała Sądu Najwyższego z dnia 31 grudnia 2010 r., III CZP 94/10, OSNC 2011/9/91). Przywołane przez pełnomocnika wnioskodawcy orzecznictwo, trafne w stosunku do wyciągu z umowy cesji, nie może być uzasadnieniem dla istnienia załącznika nr 1 jako dokumentu z art. 788 § 1 k.p.c. Przyjęcie wywodów skarżącego oznaczałoby by bowiem, że jego poświadczenie nadaje dowolnemu pismu charakter urzędowy, a taki skutek, co oczywiste jest wykluczony. Ponadto, na co już zwracał uwagę skarżącego Sąd Okręgowy w podobnej sprawie (II CZ 1213/12) przedkładanie przez zawodowego pełnomocnika nieczytelnych załączników czy dokumentów łączy się z ryzykiem oddalenia wniosku jako niespełniającego ustawowych wymogów a przy tym stanowi wyraz lekceważenia Sądu. Równocześnie nie może zasługiwać na akceptację postawa, w której dokumenty, w oparciu o które ma nastąpić wydanie orzeczenia, strona przedkłada dopiero na etapie postępowania zażaleniowego. Przepis art. 394 § 3 k.p.c. in fine przewiduje możliwość wskazania jedynie nowych faktów i dowodów, a zatem nie dotyczy sytuacji, w której strona celowo, już na wstępie zaniedbuje swoje obowiązki.

Z uwagi na powyższe Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.